

EUROPESE COMMISSIE

ORIGINEEL

Brussel, 21 april 2008
JURM(08)12029

**AAN DE PRESIDENT EN DE DAMES EN HEREN RECHTERS
VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN**

SCHRIFTELIJKE OPMERKINGEN

ingediend overeenkomstig artikel 23 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen door de **COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN**,

vertegenwoordigd door de heren Søren SCHØNBERG en Michel van BEEK, leden van haar Juridische dienst, als gemachtigden, en kantoor kiezende bij de heer Antonio ARESU in het gebouw BECH, 5 rue A. Weicker, 2721 Luxemburg

in de zaak C-7/08

HAR VAESSEN DOUANE SERVICE

betreffende een bij arrest van 7 december 2007 door de Hoge Raad der Nederlanden te Den Haag gedaan verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG aangaande de toepassing van artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 918/83 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3357/91.

De Commissie heeft de eer het volgende aan het Hof voor te leggen.

1. INLEIDING

1. Har Vaessen Douane Service B.V. (hierna: Har Vaessen) heeft in opdracht van ECS Media B.V. te Vianen (hierna: "ECS") in de periode 12 november 1998 tot en met 28 oktober 1999 aangiften voor het vrije verkeer gedaan voor compact discs en magneetbanden (hierna: "de goederen"). Deze goederen waren door individuele klanten van ECI voor Boeken en Platen B.V. te Vianen (hierna: "ECI") bij ECI besteld.
2. ECS is een dochtervennootschap van ECI. De bestellingen door individuele klanten werden door ECI overgedragen aan ECS. Dit gebeurde op basis van een tussen ECI en ECS gesloten overeenkomst. In die overeenkomst is vastgelegd dat door individuele klanten bij ECI bestelde goederen door ECS afgeleverd worden vanuit een in Zwitserland gelegen distributiecentrum.
3. De goederen zijn in Zwitserland verzendklaar gemaakt. Ieder pakketje is voorzien van de adresgegevens van de klant die het goed bij ECI heeft besteld. Bij de pakketjes is een acceptgirokaart gevoegd waarmee de klant na ontvangst kan betalen. Hierop staat naast de prijs voor het goed afzonderlijk een bedrag vermeld voor verzendkosten.
4. De goederen zijn als groepagezending aangeboden aan een vervoerder en onder geleide van een T-document vervoerd naar Nederland. Na de invoer zijn de goederen vervoerd naar een distributiecentrum van PTT Post B.V. (hierna: "PTT") in Zaltbommel. Vanuit het distributiecentrum in Zaltbommel heeft PTT de pakketjes vervolgens bezorgd aan de individuele klanten van ECI.
5. Bij de aangifte voor het vrije verkeer heeft Har Vaessen voor de verschillende individuele pakketjes aanspraak gemaakt op toepassing van de vrijstelling bedoeld in artikel 27 en 28 van Verordening (EEG) 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) 3357/91 van 7 november 1991 (hierna: "de verordening"). In vak 8 van het aangiftebiljet is als

geadresseerde vermeld "PTT Post B.V.", in vak 9 als financieel verantwoordelijke "ECS", en in vak 15 als land van verzending/uitvoer "Zwitserland". Bij de aangiften zijn overzichten gevoegd van de individuele personen aan wie de goederen (verpakt in pakketjes) zijn geadresseerd alsmede de aan hen in rekening gebrachte vergoeding.

6. Har Vaessen is door middel van één aanslagbiljet van 29 december 1999 uitgenodigd tot betaling van bedragen aan douanerechten van in totaal 436.907,60 gulden en aan omzetbelasting van in totaal 4.468.110,70 gulden. Deze uitnodigingen tot betaling zijn na bezwaar bij de Inspecteur gehandhaafd.
7. Vervolgens is Har Vaessen tegen deze twee uitnodigingen tot betaling in beroep gegaan bij de Tariefcommissie wat betreft de douanerechten en bij het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch wat betreft de omzetbelasting. Het Gerechtshof te Amsterdam (hierna: "*het Gerechtshof*") heeft beide zaken vervolgens overgenomen. Het Gerechtshof heeft het beroep inzake de douanerechten ongegrond en het beroep inzake de omzetbelasting gegrond verklaard. Het Gerechtshof heeft de uitspraak met betrekking tot de omzetbelasting en de uitnodigingen tot betaling van omzetbelasting vervolgens vernietigd.
8. In de procedure voor het Gerechtshof was onder meer in geschil of Har Vaessen recht heeft op de toepassing van de vrijstelling in artikel 27 van de verordening, zo blijkt uit punt 3.2. van het verwijzingsarrest. Volgens het Gerechtshof kunnen de klanten van ECI niet als geadresseerden worden aangemerkt in de zin van dit artikel, en moet ECI worden aangemerkt als geadresseerde. Het Gerechtshof voert hiervoor aan dat de klanten van ECI niet als eigenaars van de betreffende goederen of als schuldenaars van de douaneschuld, dan wel op enige andere wijze, bij de aangifte zijn betrokken. Hieruit concludeert het Gerechtshof dat de goederen in casu niet rechtstreeks aan de individuele klant als geadresseerde zijn gezonden in de zin van artikel 27 van de verordening.
9. De verwijzende rechter meent in punt 3.4. van het verwijzingsarrest dat de tekst van artikel 27 van de Verordening niet eist dat de geadresseerde ten tijde van de invoer of het in het vrij verkeer brengen van een goed schuldenaar is in de zin van artikel 201, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober

1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek of beschikkingsmacht heeft over het aan te geven goed.

10. De verwijzende rechter vraagt zich in punt 3.4. van het verwijzingsarrest echter af of er sprake kan zijn van toepassing van de vrijstelling, gelet op de doelstelling van artikel 27 van de verordening. Uit de considerans van Verordening (EEG) 3357/91 blijkt immers dat de vrijstelling in artikel 27 bedoeld is om administratieve vereenvoudiging te bereiken. De verwijzende rechter vraagt zich af of de vrijstelling nog steeds kan worden toegepast, gelet op de feitelijke omstandigheden in deze zaak, waarbij pakketjes met een geringe waarde gegroepeerd vanuit een derde land naar de Gemeenschap worden gebracht. In dat geval bestaat volgens de verwijzende rechter immers geen wanverhouding tussen administratieve lasten en het verschuldigde bedrag aan douanerechten.
11. Daarnaast vraagt de verwijzende rechter zich af wat de betekenis is van de begrippen "geadresseerde" en "rechtstreeks" in artikel 27 van de verordening, gelet op de ontstaansgeschiedenis van deze voorwaarden, in het bijzonder gelet op de considerans van Verordening (EEG) nr. 2287/83 van de Commissie van 29 juli 1983 houdende vaststelling van toepassingsbepalingen voor artikel 127 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen. Uit deze considerans zou volgens de verwijzende rechter kunnen worden afgeleid dat de voorwaarde van rechtstreekse verzending ten doel heeft om concurrentievervalsingen binnen de Gemeenschappelijke markt te voorkomen doordat handelsonderneming uit de vrijstelling profijt trekken door speciale activiteiten te ontwikkelen of door kunstmatig bestaande activiteiten te verplaatsen. De verwijzende rechter vraagt zich af of de voorwaarden in artikel 27 van de verordening, met het oog op deze doelstelling in Verordening 2287/83, zo moeten worden uitgelegd, dat op de vrijstelling in artikel 27 slechts een beroep kan worden gedaan indien de contractpartij van de geadresseerde in het derde land is gevestigd van waaruit de verzending wordt gedaan.

2. DE PREJUDICIËLE VRAGEN

12. Aldus heeft de Hoge Raad der Nederlanden te Den Haag, in het kader van de hiervoor beschreven procedure, bij arrest van 7 december 2007, het Hof van Justitie de volgende prejudiciële vragen gesteld:

1. Moet artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van 28 maart 1983, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3357/91 van 7 november 1991, aldus worden uitgelegd dat de in dat artikel bedoelde vrijstelling kan worden ingeroepen voor zendingen van goederen die weliswaar afzonderlijk bezien een te verwaarlozen waarde hebben, doch worden aangeboden als groepagezending met een totale intrinsieke waarde van de aldus verzonden goederen, die de waardelimiet van artikel 27 overschrijdt?

2. Moet voor de toepassing van artikel 27 van evengenoemde Verordening worden aangenomen dat het begrip 'verzending uit een derde land rechtstreeks aan een geadresseerde in de Gemeenschap' ook omvat het geval waarin weliswaar voor aanvang van de verzending aan die geadresseerde het goed zich in een derde land bevindt, doch de wederpartij van de geadresseerde in de Gemeenschap is gevestigd?

3. IN RECHTE

De gemeenschappelijke regelgeving

Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen

13. Artikel 27 van deze verordening luidt als volgt:

"Behoudens het bepaalde in artikel 28, zijn van rechten bij invoer vrijgesteld zendingen bestaande uit goederen met een te verwaarlozen waarde die uit een derde land rechtstreeks aan een geadresseerde in de Gemeenschap worden gezonden.

Onder "goederen met een te verwaarlozen waarde" wordt verstaan goederen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 22 ecu per zending bedraagt."

14. Artikel 28 van dezelfde verordening bepaalt:

"Van de vrijstelling zijn uitgesloten:

a) alcoholische produkten;

b) parfum en toiletwater;

c) tabak en tabaksprodukten."

Verordening (EEG) nr. 3357/91 van de Raad van 7 november 1991 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 918/83 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen

15. Overweging 1 van de considerans van deze verordening luidt als volgt:

"Overwegende dat de administratieve vereenvoudiging als bedoeld in artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4235/88, om redenen van doelmatigheid dient te worden toegepast op alle invoer van zendingen bestaande uit goederen met een te verwaarlozen waarde;"

Verordening (EEG) nr. 2287/83 van de Commissie van 29 juli 1983 houdende vaststelling van toepassingsbepalingen voor artikel 127 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen

16. De considerans van deze verordening luidt als volgt:

"Overwegende dat artikel 127 van Verordening (EEG) nr. 918/83, hierna basisverordening te noemen, voorschrijft dat de bepalingen van hoofdstuk I van deze verordening zowel van toepassing zijn op rechtstreeks uit derde landen afkomstige goederen welke voor het vrije verkeer worden aangegeven als op goederen welke voor het vrije verkeer worden aangegeven na onder een andere douaneregeling te zijn geplaatst; dat evenwel de gevallen waarin geen vrijstelling kan worden verleend voor goederen welke voor het vrije verkeer worden aangegeven, na onder een andere douaneregeling te zijn geplaatst, worden bepaald volgens de procedure van artikel 143, leden 2 en 3, van de basisverordening;

Overwegende dat artikel 27 van de basisverordening het verlenen van een vrijstelling voorziet voor de zendingen die per briefpost of als postpakket zijn

verzonden en die goederen bevatten waarvan de totale waarde niet meer dan 10 Ecu bedraagt;

Overwegende dat vermeden moet worden dat handelsondernemingen van deze bepaling profijt trekken door speciale activiteiten te ontwikkelen of door kunstmatig bestaande activiteiten te verplaatsen en dat aldus concurrentieverstoreningen binnen de gemeenschappelijke markt ontstaan; dat om dergelijke concurrentieverstoreningen te vermijden vrijstelling van rechten bij invoer voor voornoemde zendingen, die, voorafgaand aan het in het vrije verkeer brengen ervan onder een andere douaneregeling geplaatst zijn, moet worden uitgesloten; dat daarom slechts die zendingen, als bedoeld, met vrijstelling mogen worden toegelaten, die rechtstreeks van een derde land aan een zich in de Gemeenschap bevindende natuurlijke of rechtspersoon worden verzonden;"

17. Artikel 1 van de verordening bepaalt:

"De vrijstelling bedoeld in artikel 27 van de basisverordening geldt slechts voor zendingen die per briefpost of als postpakket rechtstreeks van een derde land aan een zich in de Gemeenschap bevindende natuurlijke of rechtspersoon worden verzonden."

Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek

18. Bijlage 37, Titel II, onder A., vak 8, 9 en 15 van deze verordening luiden als volgt:

"8. Geadresseerde

"Vermelding van de naam en voornaam of van de firmanaam en het volledige adres van de persoon of personen bij wie de goederen worden afgeleverd. In geval van groepagevervoer kunnen de Lid-Staten bepalen dat in dit vak "diverse" wordt vermeld en de lijst van geadresseerden bij de aangifte wordt gevoegd.

De Lid-Staten kunnen bepalen dat dit vak bij uitvoer, plaatsing onder de regeling passieve veredeling en bij de wederuitvoer van onder een economische douaneregeling geplaatste goederen niet behoeft te worden ingevuld. Bij communautair douanevervoer moet dit vak echter wel worden ingevuld. De Lid-Staten mogen echter toestaan dat dit vak niet wordt ingevuld indien de geadresseerde buiten de Gemeenschap of buiten een land van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) is gevestigd.

9. Financieel verantwoordelijke

De Lid-Staten kunnen bepalen dat dit vak niet hoeft te worden ingevuld. (Persoon die verantwoordelijk is voor het binnenbrengen van de deviezen in verband met de betrokken transactie.)

(...)

15. Land van verzending/uitvoer

De Lid-Staten kunnen bepalen dat dit vak bij uitvoer, plaatsing onder de regeling passieve veredeling en wederuitvoer van onder een economische douaneregeling geplaatste goederen niet hoeft te worden ingevuld. Bij communautair douanevervoer moet dit vak echter wel worden ingevuld. Vermelding van de Lid-Staat van waaruit de goederen worden uitgevoerd (of eventueel verzonden).

In vak 15a (de Lid-Staten kunnen evenwel bepalen dat dit niet hoeft te worden ingevuld) wordt de Lid-Staat vermeld waar de exporteur is gevestigd overeenkomstig de daartoe vastgestelde code.

Voor wat de uitvoerformaliteiten betreft, is de werkelijke Lid-Staat van uitvoer een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van uitvoer, vanwaar de goederen voordien zijn verzonden met het oog ophun uitvoer, voor zover de exporteur niet in de Lid-Staat van uitvoer is gevestigd. Wanneer de goederen niet voordien vanuit een andere Lid-Staat zijn verzonden met het oog ophun uitvoer of wanneer de exporteur in de Lid-Staat van uitvoer is gevestigd, is de werkelijke Lid-Staat van uitvoer identiek aan de Lid-Staat van uitvoer.

In vak 15b (ten aanzien waarvan de Lid-Staten ook kunnen bepalen dat het niet hoeft te worden ingevuld) wordt de regio vermeld waaruit de goederen worden uitgevoerd."

Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

19. Artikel 201 van deze verordening luidt:

"1. Een douaneschuld bij invoer ontstaat:

a) wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen in het vrije verkeer worden gebracht, of

b) wanneer dergelijke goederen onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer worden geplaatst.

2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip waarop de desbetreffende douaneaangifte wordt aanvaard.

3. Schuldenaar is de aangever. In geval van indirecte vertegenwoordiging is de persoon voor wiens rekening de douaneaangifte wordt gedaan, eveneens schuldenaar.

Wanneer een douaneaangifte voor een van de in lid 1 bedoelde regelingen is opgesteld op basis van gegevens die ertoe leiden dat de wettelijk verschuldigde rechten geheel of gedeeltelijk niet worden geheven, kunnen de personen die deze voor de opstelling van de aangifte benodigde gegevens hebben verstrekt, terwijl zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat die gegevens verkeerd waren, overeenkomstig de geldende nationale bepalingen eveneens als schuldenaar worden beschouwd."

4. DE BEANTWOORDING VAN DE PREJUDICIËLE VRAGEN

4.1. Met betrekking tot de eerste vraag

20. Met zijn eerste vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of de vrijstelling in artikel 27 van de verordening van toepassing is op een groepagezending bestaande uit pakketjes die afzonderlijk minder waard zijn dan 22 euro¹, maar met een totale waarde van meer dan 22 euro.
21. Om een antwoord te kunnen geven op deze eerste vraag dienen de verschillende voorwaarden in artikel 27 van de verordening die in deze zaak van belang zijn te worden beoordeeld. Het gaat hier om de volgende drie elementen: i) *zendingen bestaande uit goederen met een te verwaarlozen waarde* ii) *geadresseerde* en iii) *rechtstreeks*. Deze voorwaarden zullen hierna apart worden besproken.

Zendingen bestaande uit goederen met een te verwaarlozen waarde

22. De tekst van artikel 27 van de verordening geeft de volgende uitleg aan de term "goederen met een te verwaarlozen waarde": "*Onder 'goederen met een te*

¹ Wegens de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro (PB L 162, blz. 1), zijn ingevolge artikel 2, lid 1, daarvan alle verwijzingen naar de ecu vervangen door verwijzingen naar de euro, tegen een koers van één euro voor één ecu. Zie Arrest van het Hof van 17 maart 2005, C-294/02, punt 32.

verwaarlozen waarde' wordt verstaan goederen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 22 ecu per zending bedraagt".

23. Het begrip "goederen" is in de Nederlandse tekst (net als in de Engelse: "goods", Franse: "marchandises" en Duitse: "Waren") in het meervoud geschreven. Daaruit leidt de Commissie af dat een pakketje, gericht aan een individuele geadresseerde in de Gemeenschap, kan bestaan uit één of meerdere goederen, zo lang de totale waarde van de in dit pakketje vervatte goederen niet meer dan 22 euro bedraagt. In andere woorden, een pakketje bestaande uit drie boeken van ieder € 7, met een totale waarde van € 21, gericht aan persoon A, woonachtig in Nederland, kan in principe onder de vrijstellingsbepaling van artikel 27 van de verordening vallen.
24. Hoewel dit uit de tekst van de verwijzingsbeschikking niet letterlijk blijkt, leidt de Commissie uit de bewoordingen van de eerste prejudiciële vraag van de verwijzende rechter af dat de individuele pakketjes die als groepagezending vanuit Zwitserland naar Nederland zijn gebracht ieder voor zich een te waarlozen waarde (niet meer dan 22 euro) hadden.

Geadresseerde

25. De goederen uit een derde land moeten volgens de tekst van artikel 27 van de verordening naar een "geadresseerde" in de Gemeenschap worden verzonden. De Engelse tekst van artikel 27 gebruikt de term "consignee", de Franse tekst "destinataire" en de Duitse tekst "Empfänger". In al deze taalversies wordt derhalve gesproken van een individuele geadresseerde. Hieruit volgt dat elk pakketje met goederen (met een totale waarde van niet meer dan 22 euro) aan een individuele geadresseerde binnen de Gemeenschap moet zijn gericht.
26. Uit punten 3.1.4. en 3.1.5. van het verwijzingsarrest blijkt dat de pakketjes in deze zaak waren geadresseerd aan individuele klanten van ECI. Ieder pakketje was voorzien van de adresgegevens van de klant en bij ieder pakketjes was een acceptgiro bijgevoegd waarmee de klant na ontvangst kon betalen.
27. Verder blijkt uit punt 3.1.3. van het verwijzingsarrest dat bij de aangiftebiljetten voor de groepagezending overzichten zijn gevoegd van de individuele personen aan wie de in pakketjes per individuele persoon verpakte goederen zijn geadresseerd.

Dat Har Vaessen in vak 8 van het Enig Document, zoals bedoeld in Bijlage 37, Titel II, onder A., "PTT" als geadresseerde heeft vermeld en niet "diverse" doet niet terzake.²

28. De individuele klant van ECI is op grond van het bovenstaande op te vatten als de geadresseerde in de zin van artikel 27 van de verordening.

Rechtstreeks

29. In Verordening 2287/83 is vastgelegd dat de vrijstelling in artikel 27 van Verordening 918/83 zich beperkt tot zendingen die rechtstreeks vanuit een derde land werden verzonden. Deze vaststelling in artikel 1 van Verordening 2287/83 wordt onderbouwd in de considerans van deze verordening.
30. De considerans van Verordening 2287/83 legt uit dat in artikel 127 van Verordening 918/83 was bepaald dat *"de bepalingen van hoofdstuk I [waaronder ook artikel 27] van toepassing [zijn] zowel op rechtstreeks uit derde landen afkomstige goederen die voor het vrije verkeer worden aangegeven als op goederen die voor het vrije verkeer worden aangegeven nadat zij onder een andere douaneregeling zijn opgeslagen."* Artikel 27 van de verordening was op grond van artikel 127 van dezelfde verordening dus van toepassing in twee gevallen: 1) bij rechtstreeks uit derde landen afkomstige goederen die voor het vrije verkeer worden aangegeven en 2) bij goederen die voor het vrije verkeer worden aangegeven nadat zij onder een andere douaneregeling zijn opgeslagen.
31. Artikel 1 van Verordening 2287/83 beperkt de werkingssfeer van de vrijstellingsbepaling in artikel 27 van de verordening tot *"zendingen die per briefpost of als postpakket rechtstreeks van een derde land aan een zich in de Gemeenschap bevindende natuurlijke of rechtspersoon wordt verzonden"*. Goederen die voor het vrije verkeer worden aangegeven nadat zij onder een andere douaneregeling zijn opgeslagen zijn als gevolg van artikel 1 van Verordening 2287/83 derhalve uitgesloten van de toepassing van artikel 27 van de verordening.

² Dat in dit vak niet "diverse" is ingevuld, maar "PTT" is een kennelijke vergissing (zie punt 4.3.1.8. van de Conclusie van de Advocaat-Generaal bij de Hoge Raad, bijgevoegd bij het verwijzingsarrest).

32. In de considerans van Verordening 2287/83 is uitgelegd dat de werkingssfeer van artikel 27 word beperkt omdat *"vermeden moet worden dat handelsondernemingen van deze bepaling profijt trekken door speciale activiteiten te ontwikkelen of door kunstmatig bestaande activiteiten te verplaatsen en dat aldus concurrentieverstoringen binnen de gemeenschappelijke markt ontstaan; dat om dergelijke concurrentieverstoringen te vermijden vrijstelling van rechten bij invoer voor voornoemde zendingen, die, voorafgaand aan het in het vrije verkeer brengen ervan onder een andere douaneregeling geplaatst zijn, moet worden uitgesloten"*.
33. In het licht van bovenstaande overwegingen moet worden aangenomen dat op basis van Verordening 2287/83 een zending in ieder geval niet "rechtstreeks" is als deze eerder onder een andere douaneregeling is geplaatst. Op grond van de haar beschikbare gegevens op dit moment kan de Commissie slechts concluderen dat de goederen in deze zaak niet eerder onder een andere douaneregeling zijn geplaatst.
34. Immers, uit punt 3.1.5. van het verwijzingsarrest blijkt dat de goederen als groePAGEZENDING zijn aangeboden aan een vervoerder en onder geleide van een T-document zijn vervoerd naar Nederland. Na de invoer zijn de goederen naar een distributiecentrum van PTT gebracht in Zaltbommel, van waar de goederen door PTT zijn bezorgd bij de individuele klanten van ECI.
35. Voor zover de Commissie op basis van bovenstaande feiten kan beoordelen, dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in casu sprake is van een rechtstreekse verzending van de goederen vanuit Zwitserland naar Nederland.

Antwoord op de eerste vraag

36. Het antwoord op de eerste prejudiciële vraag is, naar de mening van de Commissie, dat artikel 27 van de verordening aldus moet worden uitgelegd dat de in dat artikel bedoelde vrijstelling kan worden ingeroepen voor zendingen van goederen die weliswaar afzonderlijk bezien een te verwaarlozen waarde hebben, doch worden aangeboden als groePAGEZENDING met een totale intrinsieke waarde van de aldus verzonden goederen die de waardelimiet van artikel 27 overschrijdt, voor zover ieder pakketje in die groepszending individueel is geadresseerd aan een

geadresseerde in de Gemeenschap en de pakketjes rechtstreeks vanuit een derde land naar deze geadresseerden zijn verzonden.

4.2. Met betrekking tot de tweede vraag

37. Met zijn tweede vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of de omstandigheid dat goederen zich voor verzending in een derde land bevinden, maar de wederpartij van de individuele geadresseerde, ECI, in de Gemeenschap is gevestigd, de toepassing van de vrijstelling in artikel 27 van de verordening uitsluit.
38. Artikel 27 bepaalt dat de vrijstelling alleen kan worden ingeroepen voor "*zendingen bestaande uit goederen met een te verwaarlozen waarde die uit een derde land rechtstreeks aan een geadresseerde in de Gemeenschap worden gezonden*". Uit de tekst van dit artikel kan niet worden afgeleid dat het vereist is dat de wederpartij van de geadresseerde gevestigd is in het derde land van waaruit de goederen verzonden worden.
39. De verwijzende rechter baseert zich, zo blijkt uit punt 3.4. van het verwijzingsarrest, bij zijn vraagstelling op een analyse van de considerans van Verordening 2287/83. Zoals hierboven in punt 33 reeds opgemerkt, heeft deze verordening ten doel vast te stellen dat een zending niet als 'rechtstreeks' is op te vatten als deze eerder onder een andere douaneregeling is geplaatst. Dit om te voorkomen dat concurrentievervalsingen zouden ontstaan doordat ondernemingen van artikel 27 profijt zouden trekken door speciale activiteiten te ontwikkelen of door kunstmatig bestaande activiteiten te verplaatsen. Volgens de considerans van Verordening 2287/83 geldt de vrijstelling in artikel 27 van de verordening slechts als goederen rechtstreeks uit een derde land naar iemand in de Gemeenschap worden gezonden.
40. De doelstelling van Verordening 2287/83 is dus slechts om misbruik te voorkomen van de vrijstellingsbepaling in artikel 27 van Verordening 918/83 door in een specifieke omstandigheid (waarin een zending eerder onder een andere douaneregeling is geplaatst) de toepassing van de vrijstelling uit te sluiten. Volgens de Commissie kan daarom uit de considerans van Verordening 2287/83, evenmin als uit de tekst van artikel 27 van Verordening 918/83, worden geconcludeerd dat voor toepassing van de vrijstellingsbepaling in artikel 27 vereist is dat de wederpartij van

de individuele geadresseerde gevestigd is in het derde land van waaruit de goederen verzonden worden.

Antwoord op de tweede vraag

41. Het antwoord op de tweede prejudiciële vraag is, naar de mening van de Commissie, dat voor de toepassing van artikel 27 van de verordening moet worden aangenomen dat het begrip "verzending uit een derde land rechtstreeks aan een geadresseerde in de Gemeenschap" ook omvat het geval waarin weliswaar voor aanvang van de verzending aan die geadresseerde het goed zich in een derde land bevindt, doch de wederpartij van de geadresseerde in de Gemeenschap is gevestigd.

5. CONCLUSIE

42. In het licht van bovenstaande stelt de Commissie het Hof voor de door de verwijzende rechter gestelde prejudiciële vragen als volgt te beantwoorden:

1. Artikel 27 van de verordening moet aldus worden uitgelegd dat de in dat artikel bedoelde vrijstelling kan worden ingeroepen voor zendingen van goederen die afzonderlijk bezien een te verwaarlozen waarde hebben, doch worden aangeboden als groepagezending met een totale intrinsieke waarde van de aldus verzonden goederen die de waardelimiet van artikel 27 overschrijdt, voor zover ieder pakketje in die groepszending individueel is geadresseerd aan een geadresseerde in de Gemeenschap en de pakketjes rechtstreeks vanuit een derde land naar deze geadresseerden zijn verzonden.

2. Voor de toepassing van artikel 27 van de verordening moet worden aangenomen dat het begrip "verzending uit een derde land rechtstreeks aan een geadresseerde in de Gemeenschap" ook omvat het geval waarin het goed zich voor aanvang van de verzending aan die geadresseerde in een derde land bevindt, doch de wederpartij van de geadresseerde in de Gemeenschap is gevestigd.

Søren SCHØNBERG

Michel van BEEK

Gemachtigden van de Commissie